

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.4.2010
KOM(2010)132 slutlig

2010/0073 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska miljöräkenskaper

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

1.1. Motiv och syfte

Begreppen i europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS) har flera syften: ENS-begreppen är tillräckliga i många fall, men för vissa användningar behöver de kompletteras. För vissa specifika databehov, t.ex. för analys av interaktionen mellan miljö och ekonomi, är den bästa lösningen att göra separata satelliträkenskaper.

I sina slutsatser från juni 2006 uppmanade Europeiska rådet Europeiska unionen och dess medlemsstater att utvidga nationalräkenskaperna så att de även omfattar centrala aspekter av hållbar utveckling. Nationalräkenskaperna måste därför kompletteras med integrerade miljöräkenskaper som ger helt konsistenta data.

Förslaget förväntas säkerställa att följande tre mål uppnås:

- Förverkliga idéerna i miljöräkenskapsdelen av det nya kapitlet om satelliträkenskaper i de kommande reviderade nationalräkenskaperna.
- Prioritera regelbunden produktion av en basuppsättning räkenskaper som bygger på den reviderade europeiska strategin för miljöräkenskaper (ESEA 2008), som antogs i november 2008 av kommittén för det statistiska programmet.
- Säkerställa att nationella statistikbyråer fortsätter och eventuellt ökar sitt arbete med miljöräkenskaper, med det huvudsakliga målet att tillhandahålla harmoniserade och aktuella uppgifter av rimlig kvalitet.

Förslaget kommer att bidra till att säkerställa att de nationella statistikbyråerna får tillräckliga resurser för utveckling av miljöräkenskaper.

1.2. Allmän bakgrund

Efter Amsterdamfördraget hamnade miljö och hållbarhet högre upp på den politiska dagordningen, med tonvikten på att miljöpolitiken och den ekonomiska politiken skulle utformas som en helhet och miljöfrågorna integreras i andra politikområden. De politiska initiativ på EU-nivå som är viktiga för miljöräkenskaperna är bl.a. det sjätte miljöhandlingsprogrammet, EU:s strategi för hållbar utveckling och olika sektoriella politiska initiativ med koppling till Cardiffprocessen. Nyckelområdena är klimatförändringar, hållbara transporter, natur och biologisk mångfald, hälsa och miljö, användning av naturresurser, avfallshantering och den internationella dimensionen av hållbar utveckling. Strukturindikatorerna, som ska användas för att mäta framstegen i förhållande till Lissabonmålen, har utökats med miljöindikatorer.

Så länge som primärstatistiken är ofullständig kan miljöräkenskaperna spela en viktig roll genom att tillhandahålla en ram och skattningsmetoder för uppgifter som saknas, t.ex. med hjälp av andra källor än statistik.

Användarna lägger stark tonvikt vid analys och tillämpning av miljöräkenskaperna när de utarbetar modeller och prognoser, både för att utarbeta politiska förslag och rapportera om genomförandet och konsekvenserna av politiken. Som exempel kan nämnas utformning av skattepolitik med avseende på t.ex. klimatförändringar och energianvändning, eller utvärdering av den internationella handelns inverkan på utsläpp och resursanvändning.

Användarbehoven kan variera i de olika länderna efter tillgången på naturresurser och miljövärden eller specifika nationella politiska prioriteringar, men de viktigaste standardkomponenterna i miljöräkenskaperna är ungefär desamma: naturresurser, utsläpp till luft, energi, materialflöden, miljökostnader, miljöverksamhet och miljöskatter.

1.3. Gällande bestämmelser

1994 redogjorde Europeiska kommissionen för riktlinjerna i utarbetandet av en ram för nationella gröna räkenskaper som bygger på satelliträkenskaper till nationalräkenskaperna¹. Sedan dess har Eurostat i samarbete med medlemsstaternas statistikbyråer och med ekonomiskt stöd av generaldirektoratet för miljö bistått de europeiska länderna med att samla in uppgifter med hjälp av pilotstudier.

Miljöräkenskapsdata rapporteras in till Eurostat på flera olika sätt. Följande är obligatoriskt:

- Vissa uppgifter om industrins miljökostnader som samlas in i anslutning till förordningen om statistik över företagsstrukturer².
- Uppgifter som överförts till Eurostat i enlighet med ENS 95-förordningen³ med avseende på nationalräkenskaperna (t.ex. tillgångs- och användningstabeller, input-outputtabeller, COFOG och skattestatistik).

Genom gentlemen's agreement överförs miljöräkenskapsdata som sammanställts av de nationella statistikbyråerna regelbundet (varje eller vartannat år) till Eurostat via följande kanaler:

- Eurostats/OECD:s gemensamma enkät (utgifter för miljöskydd och skatter).
- En separat enkät om materialflödesräkenskaper för hela ekonomin.
- En separat enkät om räkenskaper över utsläpp till luft.
- En separat enkät om miljöskatter per bransch.

I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1578/2007/EG av den 11 december 2007 om gemenskapens statistiska program 2008–2012 betonas behovet av statistik och räkenskaper av

¹ KOM(94) 670, *Directions for the EU on Environmental indicators and Green National Accounting – The Integration of Environmental and Economic Information Systems* (ej översatt till svenska).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 av den 11 mars 2008 om statistik över företagsstrukturer (EUT L 97, 9.4.2008, s. 13).

³ Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen (EGT L 310, 5.11.1996, s. 1).

hög kvalitet på miljöområdet. Vidare anges det under viktiga initiativ för 2008–2012⁴ att det när så är lämpligt bör utvecklas rättsliga grunder för de centrala områden av insamlingen av miljödata som för närvarande inte omfattas av rättsakter.

1.4. Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

I artikel 3 i fördraget fastställs principen om en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet, på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

I gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram⁵ konstateras det att korrekt information om miljöförhållanden och viktiga trender, påtryckningar och drivkrafter för miljöförändringar är av största vikt för att man ska kunna utarbeta och genomföra en effektiv politik samt mer generellt för människors egenmakt.

Föreliggande förslag är förenligt med kommissionens prioriteringar.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

2.1. Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Förslaget har diskuterats med uppgiftslämnare i det europeiska statistiksystemet och kommissionens avdelningar (generaldirektoratet för miljö, Gemensamma forskningscentret och Europeiska miljöbyrån) genom skriftliga samråd, i berörda arbetsgrupper och med direktörerna för miljöstatistik och miljöräkenskaper.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Förslaget är ett resultat av intensiva förhandlingar mellan samtliga berörda parter.

2.2. Samråd och experthjälp

Berörda fackområden

Företrädarna för medlemsstaterna och kommissionen (generaldirektoratet för miljö, Gemensamma forskningscentret och Europeiska miljöbyrån) vid mötena i Eurostats arbetsgrupp för materialflödesräkenskaper, i arbetsgrupperna för miljöräkenskaper och statistik över miljökostnader samt vid direktörmötet om miljöstatistik och miljöräkenskaper var alla experter med kännedom om den gällande lagstiftningen, om de nationella systemen för insamling och sammanställning av miljöräkenskaper och miljöstatistik och om de nya tendenserna i utvecklingen av miljöräkenskaper.

Metoder

⁴ EUT L 344, 28.12.2007, s. 15.

⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1).

Experterna deltog i arbetsgruppsmötena, direktörmötet om miljöstatistik och miljöräkenskaper och skriftliga samråd under förberedelsearbetet.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

De främsta experterna kom från nationella statistikbyråer, miljöministerier och miljömyndigheter samt från generaldirektoratet för miljö, Gemensamma forskningscentret och Europeiska miljöbyrån.

Sammanfattning av rekommendationer som kommit in och beaktats

Responsen var mycket positiv och uppmuntrande. Inga allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har påtalas.

Åtgärder för att göra expertråden tillgängliga för allmänheten

Arbetsdokumenten och mötesprotokollen från arbetsgrupperna och direktörmötet om miljöstatistik och miljöräkenskaper finns på Circa.

2.3. Konsekvensanalys

Följande två alternativ finns:

- Alternativ 1: Att fortsätta som tidigare med gentlemen's agreement.
- Alternativ 2: Att inrätta en rättslig grund till stöd för datainsamling om miljöräkenskaper.

2.3.1. Alternativ 1: Att fortsätta som tidigare med gentlemen's agreement.

Konsekvenserna för privatpersoner och hushåll

Inga direkta konsekvenser förväntas. Privatpersoner och hushåll kommer att påverkas indirekt av att beslutsfattarna fortsätter att använda spridda och ofullständiga upplysningar, så att deras arbete blir mer splittrat och mindre i fas med upplysningarna om ekonomi och samhälle.

Konsekvenserna för företag

Inga direkta konsekvenser förväntas. Företagen kommer att påverkas indirekt av att beslutsfattarna fortsätter att använda spridda och ofullständiga upplysningar som underlag för sin politik.

Konsekvenserna för medlemsstaterna

I den nuvarande situationen som bygger på ett gentlemen's agreement utan rättslig grund kommer kvaliteten och tillgången på data att i bästa fall ligga kvar på den nuvarande otillräckliga nivån, eller så kommer tillgången på data att minska, vilket är troligast. I anslutning till studien *Environmental Accounts in Europe – State of play of recent work* som genomfördes 2007 för kommissionens räkning betonade flera länder att de nästan uteslutande inriktade sig på lagstadgad rapportering och att data som sammanställts och rapporterats till följd av gentlemen's agreements inte längre skulle sammanställas eftersom det inte fanns någon rättslig grund för det. Detta skulle också gälla väletablerad statistik i miljöräkenskaperna till följd av budgetåtstramningar.

Konsekvenserna för politiken på EU-nivå

Det finns ett ökande behov av att koppla information om miljön till information om ekonomin. Det behövs integrerade utvärderingar för flera av EU:s handlingsplaner och strategier. En utvärdering av miljöstrategierna kan inte göras om det saknas tillförlitliga data. Den nuvarande situationen, som bygger på gentlemen's agreement, garanterar inte att uppgifternas kvalitet, aktualitet och täckning är tillräckligt god för att denna utvärdering ska kunna göras på rätt sätt.

Om man håller fast vid gentlemen's agreement finns det risk för att de saknade uppgifterna kommer att skattas och insamlas någon annanstans på tillfällig basis närhelst den förda politiken ställer krav på upplysningar om förhållandet mellan ekonomin och miljön. Möjligheterna att bygga upp en kunskapsbas och tillhandahålla adekvata uppgifter som svarar mot de politiska behoven kommer att vara begränsade under de nuvarande förhållandena.

2.3.2. Alternativ 2: Att inrätta en rättslig grund till stöd för datainsamling om miljöräkenskaper

Konsekvenserna för privatpersoner och hushåll

Inga direkta konsekvenser förväntas. Privatpersoner och hushåll kommer att påverkas indirekt av att beslutsfattarna har bättre information som underlag för sina beslut.

Konsekvenserna för företag

Det kan uppstå tillfällen när konfidentiella uppgifter måste hanteras.

Miljöräkenskaper handlar i huvudsak om att omfördela befintliga uppgifter och inte om att samla in nya statistiska uppgifter från företag.

För de tre moduler som föreskrivs i denna förordning, dvs. räkenskaper över utsläpp till luft, miljörelaterade skatter efter ekonomisk aktivitet och materialflödesräkenskaper för hela ekonomin, samlas de nödvändiga uppgifterna in på grundval av redan fastställda rapporteringskrav. Räkenskaperna över utsläpp till luft är t.ex. beroende av uppgifter som tagits fram för inventeringar av utsläpp till luft (inom ramen för UNFCCC och CLRTAP som nämns i bilaga I). Uppgifterna i den andra modulen om miljörelaterade skatter baseras på skattestatistik och statistik över de offentliga finanserna men också på skatteuppgifter från nationalräkenskaperna. De uppgifter som behövs för materialflödesräkenskaper för hela ekonomin hämtas från jordbruksstatistik, industriproduktionsstatistik och handelsstatistik.

Därför bör företagen inte drabbas av nya rapporteringskrav i och med att denna förordning antas.

Konsekvenserna för medlemsstaterna

Vanligtvis behöver man inte samla in nya uppgifter för miljöräkenskaperna, utan man använder uppgifter ur nationalräkenskaperna (t.ex. tillgångs- och användningstabeller och input-outputtabeller), miljöstatistik och andra statistikområden. De primärdata som behövs, förutom ur nationalräkenskaperna, rör miljö, energi, transport, skogsbruk, fiske, inventeringar av utsläpp till luft och annan statistik samt uppgifter från ministerier, specialiserade organ och miljömyndigheter.

Enligt svaren på studien *Environmental Accounts in Europe – State of play of recent work* som genomfördes 2007 för Eurostats räkning har flera EU-länder meddelat att de inte kommer att utveckla eller ens fortsätta med miljöräkenskaper utan en europeisk rättslig grund som ger dem laglig rätt att kräva de resurser som behövs för att uppfylla denna skyldighet.

Konsekvenserna för politiken på EU-nivå

En korrekt utvärdering av EU:s miljöpolitik och dess temainriktade strategier kan inte göras om det saknas tillförlitliga data. För den temainriktade strategin ”hållbar användning av naturresurser” är det uppenbart att det krävs data för att utarbeta indikatorer om frikoppling av ekonomisk tillväxt från belastning på miljön och indikatorer om miljöeffekter. Dessa indikatorer baseras på uppgifter som för närvarande samlas in genom ett gentlemen’s agreement. Den konsekventa och regelbundna produktion och rapportering av miljöräkenskaper som en rättslig grund kräver skulle förbättra kvaliteten på statistiken. Hittills har uppgifterna som används för en av strukturindikatorerna och tre av indikatorerna för hållbar utveckling inte baserats på data som rapporterats in av de enskilda länderna utan har utarbetats utifrån internationella databaser (t.ex. från FAO och FN). Uppgifterna till 2009 års indikatorrapporter bygger för första gången på data som rapporterats in av de enskilda länderna i enlighet med den nuvarande frivilliga datainsamlingen.

Annan EU-politik (om förebyggande och återvinning av avfall, luftutsläpp och klimatförändringar, hållbar produktion och konsumtion osv.) skulle kunna övervakas mycket effektivare om det fanns uppgifter av god kvalitet där en koppling mellan miljö och ekonomi görs. Dessa uppgifter kan samlas in genom ramverket för miljöräkenskaper, men samtliga länder måste delta så att en fullständig harmonisering uppnås. En lämplig rättslig grund för denna datainsamling kan uppfylla dessa krav.

Följande vinster förväntas också: datainsamling i hela EU inom ett viktigt område, ökad synlighet för miljöräkenskaperna som ett verktyg för övervakning av politiken genom undersökning av möjligheterna att koppla miljödata till ekonomiska data samt möjlighet att dra fördel av den nuvarande revideringen av ENS/SNA och uppnå synergieffekter för datainsamlingen.

2.3.3. Sammanfattning av riskerna med att fortsätta som förut

Om alternativ 2 inte genomförs löper man följande risker:

- Risk för att uppgifterna inte samlas in på ett sådant sätt att man kan göra skattningar på EU-nivå och risk för att det inte finns fullständiga uppgifter om miljöräkenskaper. Resultatet blir ofullständig information om kopplingen mellan miljö och ekonomi.
- Risk för att analyserna baseras på icke-officiella data. Bland annat finns det risk för att andra aktörer gör skattningar av informationen om kopplingarna mellan miljön och ekonomin och således gör vad Eurostat och det europeiska statistiksystemet skulle göra på ett mer systematiskt och harmoniserat sätt.
- Risk för att EU inte erkänns som en internationell ledande aktör inom miljöräkenskaper. Det arbete som hittills gjorts riskerar att vara förgäves utan att ha genererat några egentliga fördelar.

2.3.4. Det bästa alternativet

I valet mellan att fortsätta datainsamlingen för miljöräkenskaperna antingen genom ett gentlemen's agreement eller med stöd av EU-lagstiftning framgår det klart att det andra alternativet är det som ger bäst resultat.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Syftet med denna förordning är att upprätta en gemensam ram för insamling, sammanställning, överföring och utvärdering av europeiska miljöräkenskaper.

3.2. Rättslig grund

Artikel 338 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör den rättsliga grunden för europeisk statistik. Europaparlamentet och rådet ska i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet besluta om åtgärder för att framställa sådan statistik som behövs för unionens verksamhet. Enligt denna artikel ska framställningen av europeisk statistik uppfylla krav om opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet och insynsskydd för statistiska uppgifter.

3.3. Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån förslaget inte avser ett område där Europeiska unionen är ensam behörig.

Målen för den föreslagna åtgärden, nämligen insamling, sammanställning, överföring och utvärdering av europeiska miljöräkenskaper, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre uppnås på EU-nivå genom en EU-rättsakt. Detta beror på att endast kommissionen kan samordna den harmonisering som krävs för statistik på EU-nivå, samtidigt som medlemsstaterna kan organisera insamling av uppgifter och sammanställning av jämförbara europeiska miljöräkenskaper. EU kan därför anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget.

3.4 Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

I enlighet med proportionalitetsprincipen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet med förordningen. Förordningen innehåller inga bestämmelser om hur uppgiftsinsamlingen ska gå till i medlemsstaterna, utan här anges endast vilka uppgifter som ska samlas in för att garantera en harmoniserad struktur och tidsplan.

På de flesta områden behöver medlemsstaterna inte införa ändringar i sammanställningen av miljöräkenskaperna om sådana uppgifter redan samlas in på EU-nivå genom ett gentlemen's agreement. På några områden kan eventuella ändringar i rapporteringen av undersökningar påverka företagen. Miljöräkenskaper handlar dock i huvudsak om att omfördela befintliga uppgifter och inte om att samla in nya statistiska uppgifter från företag. Vanligtvis behöver man inte samla in nya uppgifter för miljöräkenskaper, utan man använder uppgifter ur nationalräkenskaperna (t.ex. tillgångs- och användningstabeller och input-outputtabeller), miljöstatistik och andra statistikområden.

3.5. Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: förordning

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Valet av lämpligt instrument beror på det rättsliga målet. Med tanke på informationsbehoven på EU-nivå har man tenderat att för den europeiska statistiken hellre använda förordningar än direktiv som grundläggande rättsakter. En förordning är att föredra eftersom den ger samma lagstiftning i hela EU och därmed tillämpas korrekt och i sin helhet av samtliga medlemsstater. En förordning är direkt tillämplig, vilket innebär att den inte behöver införlivas i nationell rätt. Direktiv däremot, som syftar till att harmonisera medlemsstaternas olika lagar, är bindande för medlemsstaterna i fråga om det resultat som ska uppnås, men de nationella myndigheterna kan själva bestämma form och tillvägagångssätt för att uppnå dessa mål. De måste också införlivas i nationell lagstiftning. Att låta rättsakten få formen av en förordning är i överensstämmelse med andra statistiska rättsakter som antagits sedan 1997.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Datainsamlingen påverkar inte gemenskapens budget.

5. Övriga upplysningar

Den föreslagna rättsakten berör en fråga av betydelse för EES och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om europeiska miljöräkenskaper

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till förslaget till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen fastslås det att unionen ”ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och på prisstabilitet, på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt på en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö”.
- (2) I gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram⁶ konstateras det att korrekt information om miljöförhållanden och viktiga trender, påtryckningar och drivkrafter för miljöförändringar är av största vikt för att utarbeta och genomföra en effektiv politik samt mer generellt för människors egenmakt.
- (3) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1578/2007/EG av den 11 december 2007 om gemenskapens statistiska program 2008–2012⁷ betonas behovet av statistik och räkenskaper av hög kvalitet på miljöområdet. Vidare anges det under viktiga initiativ för 2008–2012 att det när så är lämpligt bör utvecklas rättsliga grunder för de centrala områden av insamlingen av miljödata som för närvarande inte omfattas av rättsakter.
- (4) Behovet av att komplettera befintliga indikatorer med data om miljömässiga och sociala aspekter för att möjliggöra mer konsekventa och övergripande politiska beslut framhålls i kommissionens meddelande KOM(2009) 433 från augusti 2009, ”Bortom BNP: att mäta framsteg i en föränderlig värld”. Miljöräkenskaperna är ett sätt att

⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EGT L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁷ EUT L 344, 28.12.2007, s. 15.

övervaka ekonomins effekter på miljön och undersöka hur de kan begränsas. I överensstämmelse med principen om hållbar utveckling och strävan att uppnå ett utsläppsnått samhälle, som ingår i Lissabonstrategin och flera viktiga initiativ, är det desto viktigare att utveckla ett ramverk av data som genomgående omfattar frågor om miljö tillsammans med dem som gäller ekonomin.

- (5) Det europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS), som upprättades genom rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen⁸ (nedan kallat *ENS 95*) och som överensstämmer med systemet för nationalräkenskaper (SNA) som antogs i februari 1993 av Förenta nationernas statistiska kommission, är EU:s viktigaste instrument för att ta fram ekonomisk statistik och många ekonomiska indikatorer (däribland BNP). ENS kan användas för att analysera och utvärdera olika aspekter av ekonomin (t.ex. dess struktur, specifika delar och utveckling över tiden), men för vissa specifika databehov, t.ex. analys av interaktionen mellan miljö och ekonomi, är det bäst att upprätta separata satelliträkenskaper.
- (6) I sina slutsatser från juni 2006 uppmanade Europeiska rådet Europeiska unionen och dess medlemsstater att utvidga nationalräkenskaperna så att de även omfattar centrala aspekter av hållbar utveckling. Nationalräkenskaperna bör därför kompletteras med integrerade miljöräkenskaper som innehåller helt konsistenta data.
- (7) Genom satelliträkenskaper kan nationalräkenskapernas analysmöjligheter utökas till att på ett flexibelt sätt omfatta utvalda samhällsproblem, som belastning på miljön till följd av mänsklig verksamhet, utan att överbelasta eller störa det centrala systemet.
- (8) Systemet för integrerade miljöräkenskaper (*System of integrated Environmental Economic Accounts, SEEA*), som utvecklats gemensamt av FN, Europeiska kommissionen, IMF, OECD och Världsbanken, är ett satellitsystem till SNA. I det samlas information om ekonomi och miljö i en gemensam ram så att man kan mäta miljöns bidrag till ekonomin och ekonomins inverkan på miljön. SEEA ger beslutsfattarna indikatorer och beskrivande statistik för att övervaka denna interaktion och en databas för strategisk planering och politiska analyser för kartläggning av mer hållbara utvecklingsvägar.
- (9) SEEA slår samman och integrerar i möjligaste mån de olika kategorierna av miljöräkenskaper. Generellt utvidgar alla dessa kategorier sådana befintliga SNA-begrepp som omkostnader, investeringar och kapitalstock genom att komplettera dem med ytterligare fysiska data för att omfatta miljökostnader och användning av naturtillgångar i produktionen eller genom att ändra dem genom att införa dessa effekter i monetära termer. Inom dessa generella riktlinjer varierar de många befintliga kategorierna betydligt när det gäller metoder och de miljöfrågor som behandlas.
- (10) Kommissionen lade fram sitt första meddelande om ”gröna räkenskaper” 1994⁹. Därefter har kommissionen (Eurostat) och medlemsstaterna utvecklat och provat redovisningsmetoder och utvecklingen har nått så långt att flera medlemsstater nu regelbundet presenterar sina första versioner av miljöräkenskaperna. Vanligast är fysiska miljöräkenskaper över luftutsläpp (däribland växthusgaser) och

⁸ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁹ KOM(1994) 670.

materialförbrukning samt monetära miljöräkenskaper över utgifter för miljöskydd och skatter.

- (11) Ett av målen för den period som omfattas av gemenskapens statistiska program 2008–2012 är att initiativ ska tas på vissa områden där det regelbundet produceras europeisk statistik som nått en tillräcklig utvecklingsgrad för att överenskommelser ska kunna ersättas med europeisk lagstiftning.
- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik¹⁰ utgör en referensram för de europeiska miljöräkenskaperna. Enligt den förordningen är det viktigt att statistiken styrs av principerna om yrkesmässigt oberoende, opartiskhet, objektivitet, tillförlitlighet, insynsskydd för statistiska uppgifter och kostnadseffektivitet.
- (13) Eftersom de olika delarna av miljöräkenskaperna är under utveckling och befinner sig i olika utvecklingsskeden bör man anta en modulstruktur som ger tillräcklig flexibilitet.
- (14) Det bör inrättas ett program för pilotstudier för att utveckla rapport- och datakvaliteten, förbättra metoderna och bana väg för vidareutveckling.
- (15) Kommissionen bör få medge undantag för medlemsstaterna om det krävs omfattande anpassningar i de nationella statistiksystemen.
- (16) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa ett gemensamt regelverk för insamling, sammanställning, överföring och utvärdering av europeiska miljöräkenskaper, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹¹.
- (18) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att anpassa modulerna till miljöutvecklingen och den ekonomiska och tekniska utvecklingen samt lämna metदानvisningar.
- (19) Samråd har skett med kommittén för det europeiska statistiksystemet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

¹⁰ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

¹¹ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Genom denna förordning fastställs en gemensam ram för insamling, sammanställning, överföring och utvärdering av miljöräkenskaper i syfte att upprätta miljöräkenskaper som satelliträkenskaper till ENS 95 genom att tillhandahålla metoder, gemensamma standarder, definitioner, klassificeringar och redovisningsregler som ska användas för att sammanställa miljöräkenskaperna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *utsläpp till luft*: fysiskt flöde av gasformiga ämnen eller partiklar från det ekonomiska systemet (produktions- eller konsumtionsprocesser) till atmosfären som är en del av miljösystemet,
2. *miljörelaterad skatt*: skatt vars skatteunderlag är en fysisk enhet (eller en uppskattning av den) av något som har en bevisad och specifik negativ inverkan på miljön, varvid enbart transaktioner som identifieras som skatt i nationalräkenskaperna ska ingå,
3. *materialflödesräkenskaper för hela ekonomin (EW-MFA)*: konsistenta sammanställningar av det samlade materialinflödet till de nationella ekonomierna, förändringarna i materialstocken inom ekonomin och materialutflödet till andra ekonomier eller till miljön.

Artikel 3

Moduler

1. De miljöräkenskaper som ska sammanställas inom den gemensamma ram som avses i artikel 1 ska grupperas i följande moduler:
 - a) En modul för räkenskaper över utsläpp till luft i enlighet med bilaga I.
 - b) En modul för miljörelaterade skatter efter ekonomisk aktivitet i enlighet med bilaga II.
 - c) En modul för materialflödesräkenskaper för hela ekonomin i enlighet med bilaga III.
2. Varje modul ska innehålla följande information:
 - a) Syftet med sammanställningen av räkenskaperna.
 - b) Räkenskapernas omfattning.
 - c) Förteckningen över de variabler för vilka uppgifter ska sammanställas och överföras.
 - d) Det första referensåret, frekvens och tidsfrister för överföring för sammanställningen av räkenskaperna.
 - e) Rapporteringstabeller.
 - f) Den maximala längden för de övergångsperioder som avses i artikel 8 och under vilka undantag kan beviljas av kommissionen.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 i syfte att anpassa modulerna till miljöutvecklingen och den ekonomiska och tekniska utvecklingen och lämna metođanvisningar.

Artikel 4

Pilotstudier

1. Kommissionen ska utarbeta ett program för pilotstudier som på frivillig basis ska genomföras av medlemsstaterna för att utveckla rapport- och datakvaliteten, skapa långa tidsserier och utveckla metoder.

2. Kommissionen ska utvärdera och offentliggöra resultaten från pilotstudierna och då ta hänsyn till fördelarna med att ha tillgång till uppgifterna i förhållande till kostnaderna för insamling och uppgiftslämnarbördan. På grundval av slutsatserna från pilotstudierna ska kommissionen anta de nödvändiga delegerade akterna i enlighet med artikel 9.

Artikel 5

Uppgiftsinsamling

1. Medlemsstaterna ska samla in de uppgifter som behövs för att kunna undersöka de modulvariabler som avses i artikel 3.2.

2. Medlemsstaterna ska enligt principen om administrativ förenkling samla in de uppgifter som behövs genom att kombinera följande olika källor:

a) Undersökningar.

b) Förfaranden för statistisk skattning om vissa variabler inte har undersökts för alla enheter.

c) Administrativa källor.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och lämna närmare upplysningar om de metoder som används och kvaliteten på uppgifterna från de källor som anges i punkt 2.

Artikel 6

Överföring till kommissionen (Eurostat)

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) överföra de uppgifter som anges i bilagorna, inklusive konfidentiella uppgifter, inom de angivna tidsfristerna.

2. Uppgifterna ska överföras i ett lämpligt tekniskt format, som ska fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.2.

Artikel 7

Kvalitetsbedömning

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska de kvalitetskriterier som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 gälla för de uppgifter som överförs.

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen (Eurostat) med en rapport om de överförda uppgifternas kvalitet.

3. Vid tillämpningen av de kvalitetskriterier som avses i punkt 1 på uppgifter som omfattas av denna förordning ska formerna och frekvensen för samt uppställningen av kvalitetsrapporterna fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.2.

4. Kommissionen (Eurostat) ska bedöma de överförda uppgifternas kvalitet.

Artikel 8

Undantag

1. Kommissionen får medge undantag för medlemsstaterna under de övergångsperioder som avses i bilagorna enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.2, om betydande anpassningar krävs i de nationella statistiksystemen.

2. De berörda medlemsstaterna ska för detta ändamål lägga fram en väl motiverad ansökan till kommissionen senast tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Artikel 9

Utövande av delegering

1. Kommissionen ska ges befogenhet att under obegränsad tid anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3.3 och 4.2.

2. Så snart kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionens befogenhet att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i artiklarna 10 och 11.

Artikel 10

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 3.3 och 4.2 kan återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som har inlett ett internt förfarande för att besluta om den ska återkalla delegeringen av befogenheter ska informera den andra lagstiftaren och kommissionen senast en månad innan det slutliga beslutet fattas, och ange de delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt skälen till återkallandet.

3. Beslutet om återkallande innebär att den delegering av befogenheter som anges i beslutet ska upphöra att gälla. Beslutet får verkan omedelbart, eller vid ett senare angivet datum. Det påverkar inte sådana delegerade akter som redan har trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet och rådet kan göra invändningar mot en delegerad akt inom två månader från datumet för underrättelsen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ kan fristen förlängas med en månad.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid fristens utgång har invänt mot den delegerade akten eller om både Europaparlamentet och rådet före den tidpunkten har informerat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra invändningar ska den delegerade akten träda i kraft på utsatt dag.
3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot en delegerad akt ska ange skälen för detta.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den period som avses i artikel 5.6 i det beslutet ska vara tre månader.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

MODUL FÖR RÄKENSKAPER ÖVER UTSLÄPP TILL LUFT

AVSNITT 1

Mål

I räkenskaperna över utsläpp till luft registreras och presenteras uppgifter om utsläpp till luft på ett sätt som är förenligt med nationalräkenskaperna. De nationella ekonomiernas utsläpp till luft registreras uppdelat på ekonomisk aktivitet i enlighet med ENS 95. Med ekonomisk aktivitet avses både näringslivets produktionsaktiviteter och hushållens aktiviteter.

I denna bilaga definieras de uppgifter som medlemsstaterna ska samla in, sammanställa, överföra och utvärdera för räkenskaperna över utsläpp till luft. Uppgifterna kommer att bearbetas på ett sätt som kopplar industrins och hushållens direkta utsläpp till denna produktion och konsumtion. De uppgifter om direkta utsläpp som rapporteras i enlighet med denna förordning kommer att kombineras med de ekonomiska input-output-tabeller, tillgångs- och användningstabeller samt uppgifter om hushållens konsumtion som redan har rapporterats in till kommissionen (Eurostat) som ett led i ENS 95.

AVSNITT 2

Omfattning

Räkenskaperna över utsläpp till luft använder samma systemavgränsningar som ENS 95 och bygger också på hemvistprincipen.

I enlighet med ENS 95 bygger hemvistbegreppet på följande princip: En enhet sägs vara en inhemska enhet i ett land när den har ekonomisk hemvist inom det landets ekonomiska territorium – vilket innebär att den under en längre tid (ett år eller mer) utövar ekonomisk aktivitet inom det territoriet.

I räkenskaperna över utsläpp till luft registreras utsläpp från alla inhemska enheters aktiviteter, oberoende av var dessa utsläpp sker rent geografiskt.

I räkenskaperna över utsläpp till luft registreras flöden av restprodukter i form av gaser och partiklar som härrör från den nationella ekonomin och släpps ut i atmosfären. I denna förordning avses med *atmosfär* en komponent i miljösystemet. Systemavgränsningen avser gränsen mellan den nationella ekonomin (som en del av det ekonomiska systemet) och atmosfären (som en del av miljösystemet). Efter att ha passerat denna systemavgränsning är de ämnen som släppts ut utom räckhåll för mänsklig kontroll och blir en del av kretsloppet vilket kan få flera konsekvenser för miljön.

AVSNITT 3

Variabelförteckning

Medlemsstaterna ska producera statistik över utsläppen av följande luftföroreningar:

Kod	Benämning	Kemisk formel	Rapporteringsenhet
-----	-----------	---------------	--------------------

	Koldioxid exklusive utsläpp från biomassa	CO ₂	1 000 ton (Gg)
	Koldioxid från biomassa	CO ₂ från biomassa	1 000 ton (Gg)
	Dikväveoxid	N ₂ O	ton (Mg)
	Metan	CH ₄	ton (Mg)
	Perfluorkarboner	PFC	ton (Mg) CO ₂ -ekvivalenter
	Fluorkolväten	HFC	ton (Mg) CO ₂ -ekvivalenter
	Svavelhexafluorid	SF ₆	ton (Mg) CO ₂ -ekvivalenter
	Kväveoxider	NO _x	ton (Mg) NO ₂ -ekvivalenter
	Flyktiga organiska föreningar utom metan	NM VOC	ton (Mg)
	Kolmonoxid	CO	ton (Mg)
	Partiklar < 10 µ	PM ₁₀	ton (Mg)
	Partiklar < 2,5 µ	PM _{2,5}	ton (Mg)
	Svaveldioxid	SO ₂	ton (Mg)
	Ammoniak	NH ₃	ton (Mg)

Alla uppgifter ska anges med en decimal.

AVSNITT 4

Det första referensåret, frekvensen och tidsfristerna för överföring

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.
2. Statistik ska överföras senast 21 månader efter referensårets slut.
3. Det första referensåret är det år som förordningen träder i kraft.
4. Vid den första dataöverföringen ska medlemsstaterna också lämna årsdata från 2008 till det första referensåret.
5. Vid varje därpå följande dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-4, n-3, n-2, n-1 och n (n är referensår).

AVSNITT 5

Rapporteringstabeller

1. För varje variabel som avses i avsnitt 3 ska uppgifter tas fram genom en hierarkisk näringsgrensindelning, Nace rev. 2 (aggregeringsnivå A*64 för national- och regionalräkenskaperna), som är helt förenlig med ENS 95. Dessutom ska uppgifter tas fram för följande:

- Hushållens utsläpp till luft.
- Avstämningsposter. Med avstämningsposter avses poster som tydligt överbryggat skillnaderna mellan räkenskaperna över utsläpp till luft i enlighet med denna förordning och uppgifterna från officiella nationella inventeringar av utsläpp till luft.

2. Den hierarkiska klassificering som avses i punkt 1 är följande:

Utsläpp till luft per bransch — Nace rev. 2 (A*64)

Hushållens utsläpp till luft

- Transporter
- Uppvärmning/kylning
- Övrigt

Avstämningsposter

Totala utsläpp till luft enligt NAMEA (näringsliv + hushåll)

Minus inhemska enheter utomlands

- Inhemska fiskebåtar i drift utomlands
- Landtransport
- Sjötransport
- Lufttransport

Plus utländska enheter inom landet

- + Landtransport
- + Sjötransport
- + Lufttransport

(+ eller -) Övriga justeringar och statistisk avvikelse

= **Totala utsläpp av förorening X enligt rapport till UNFCCC¹²/CLRTAP¹³**

AVSNITT 6

Maximal längd för övergångsperioderna

Någon övergångsperiod får inte medges.

¹²

Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring.

¹³

Konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.

BILAGA II
MODUL FÖR MILJÖRELATERADE SKATTER EFTER EKONOMISK
AKTIVITET

AVSNITT 1

Mål

Under intäkter av miljörelaterade skatter registreras och presenteras uppgifter om miljörelaterade skatter på ett sätt som är förenligt med nationalräkenskaperna. De nationella ekonomiernas intäkter av miljörelaterade skatter registreras uppdelat på ekonomisk aktivitet i enlighet med ENS 95. Med ekonomisk aktivitet avses både industrins produktionsaktiviteter och hushållens aktiviteter.

I denna bilaga definieras de uppgifter som medlemsstaterna ska samla in, sammanställa, överföra och utvärdera för intäkter av miljörelaterade skatter per bransch.

Vid statistiken om miljörelaterade skatter kan man direkt använda skattestatistik och statistik över de offentliga finanserna, men det finns vissa fördelar med att om möjligt använda skatteuppgifter från nationalräkenskaperna.

Statistik över miljörelaterade skatter bygger på belopp som styrks av taxeringar och deklarationer eller diskonterade betalningar, för att säkerställa överensstämmelse med nationalräkenskaperna och förbättra den internationella jämförbarheten.

Nationalräkenskaperna innehåller också information om vilka branscher och sektorer som betalar skatterna. Information om skatter som kommer från nationalräkenskaperna finns i den offentliga sektorns institutionella räkenskaper, i tillgångs- och användningstabellerna och i kontot för inkomstbildning.

AVSNITT 2

Omfattning

Miljörelaterade skatter har samma systemavgränsningar som ENS 95 och består av obligatoriska, ensidiga betalningar, kontant eller in natura, som uttaxeras av den offentliga sektorn eller av Europeiska unionens institutioner.

Miljörelaterade skatter finns i följande kategorier i ENS 95:

- Skatter på produktion och import (D.2).
- Löpande skatter på inkomst, förmögenhet osv. (D.5).
- Kapitalskatter (D.91).

AVSNITT 3

Variabelförteckning

Medlemsstaterna ska producera statistik om miljörelaterade skatter enligt följande variabler:

- (1) Energiskatter.
- (2) Transportskatter.
- (3) Föroreningsskatter.
- (4) Resursskatter.

Alla uppgifter ska anges i miljoner nationella valutaenheter.

AVSNITT 4

Det första referensåret, frekvensen och tidsfristerna för överföring

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.
2. Statistik ska överföras senast 21 månader efter referensårets slut.
3. Det första referensåret är det år som förordningen träder i kraft.
4. Vid den första dataöverföringen ska medlemsstaterna också lämna årsdata från 2008 till det första referensåret.
5. Vid varje därpå följande dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ och n (n är referensår).

AVSNITT 5

Rapporteringstabeller

För varje variabel som avses i avsnitt 3 ska uppgifter tas fram för de institutionella sektorer som betalar skatterna.

För offentliga sektorn och företagssektorn motsvarar den begärda uppdelningen den hierarkiska näringsgrensindelningen, Nace rev. 2 (aggregeringsnivå A*64 för national- och regionalräkenskaperna), som är helt förenlig med ENS 95. För variablerna 1 och 2 i avsnitt 3 ska dessutom uppgifter framställas för

- hushåll,
- utländska enheter,
- ej allokerade.

AVSNITT 6

Maximal längd för övergångsperioderna

Någon övergångsperiod får inte medges.

BILAGA III

MODUL FÖR MATERIALFLÖDESRÄKENSKAPER FÖR HELA EKONOMIN (EW-MFA)

AVSNITT 1

Mål

EW-MFA omfattar alla fasta, gasformiga och flytande material, utom flöden av luft och vatten, och mäts i massenheter per år. I likhet med nationalräkenskapssystemet har materialflödesräkenskaper för hela ekonomin två huvudsyften. De detaljerade materialflödena ger ett omfattande empiriskt dataunderlag för flera analytiska studier. De används också för att sammanställa olika materialflödesindikatorer för hela ekonomin för de nationella ekonomierna.

I denna bilaga definieras de uppgifter som medlemsstaterna ska samla in, sammanställa, överföra och utvärdera för EW-MFA.

AVSNITT 2

Omfattning

Skillnaden mellan flöden och stockar är en grundläggande princip i materialflödessystem. Ett flöde är i allmänhet en variabel som mäter en kvantitet under en tidsperiod, medan en stock är en variabel som mäter en kvantitet vid en viss tidpunkt. EW-MFA är ett flödesbegrepp. Det mäter in- och utflöden av material och lagerförändringar inom ekonomin i massenheter per år.

EW-MFA överensstämmer med principerna i nationalräkenskapssystemet (ENS 95), t.ex. hemvistprincipen. Det omfattar materialflöden i samband med alla inhemska enheters verksamhet i en nationell ekonomi oavsett var de befinner sig geografiskt. Två typer av materialflöden över systemavgränsningar är relevanta i EW-MFA:

1. Materialflöden mellan den nationella ekonomin och dess naturliga miljö. Detta består av utvinning av material (dvs. råvaror, råmaterial eller jungfruliga material) från och utsläpp av material (ofta benämnt restprodukter) i den naturliga miljön.
2. Materialflöden mellan den nationella ekonomin och utlandets ekonomi. Detta omfattar import och export.

Endast flöden som passerar dessa systemavgränsningar ingår i EW-MFA. Materialflöden inom ekonomin ingår inte i EW-MFA. Detta innebär att den nationella ekonomin behandlas som en svart låda i EW-MFA och att t.ex. branschinterna produktleveranser inte beskrivs. Naturliga flöden till, inom och ut ur den naturliga miljön ingår inte heller.

Inhemska utvinning omfattar den årliga mängden fasta, flytande och gasformiga material (utom luft och vatten) som utvinns ur den naturliga miljön för att användas som insats i ekonomin.

Fysisk import och export omfattar alla importerade eller exporterade varor i massenheter. Handelsvaror omfattar varor i alla bearbetningsstadierna, från råvaror till färdigvaror.

AVSNITT 3

Variabelförteckning

Medlemsstaterna ska producera statistik över de variabler som förtecknas i avsnitt 5.

AVSNITT 4

Det första referensåret, frekvensen och tidsfristerna för överföring

1. Statistik ska sammanställas och överföras årligen.
2. Statistik ska överföras senast 24 månader efter referensårets slut.
3. Det första referensåret är det år som förordningen träder i kraft.
4. Vid den första dataöverföringen ska medlemsstaterna också lämna årsdata från 2008 till det första referensåret.
5. Vid varje därpå följande dataöverföring till kommissionen ska medlemsstaterna lämna årsdata för åren n-4, n-3, n-2, n-1 och n (n är referensår).

AVSNITT 5

Rapporteringstabeller

Uppgifter i massenheter ska tas fram för variablerna i följande tabeller:

Tabell A – Inhemsk utvinning

1 Biomassa

1.1 Grödor (utom fodergrödor)

1.1.1 Spannmål

1.1.2 Rötter och rotknölar

1.1.3 Sockergrödor

1.1.4 Baljväxter

1.1.5 Nötter

1.1.6 Oljeväxter

1.1.7 Grönsaker

1.1.8 Frukter

1.1.9 Fibrer

1.1.10 Övriga grödor

1.2 Skörderester (använda), fodergrödor och betad biomassa

1.2.1 Skörderester (använda)

1.2.1.1 Halm

1.2.1.2 Övriga skörderester (blast från socker- och foderbetor, övrigt)

1.2.2 Foderväxter och betad biomassa

1.2.2.1 Foderväxter (inklusive skörd av biomassa från gräsmark)

1.2.2.2 Betad biomassa

1.3 Trä (*)

1.3.1 Timmer (industriellt rundvirke)

1.3.2 Träbränsle och annan utvinning

1.4 Fångst av vildlevande fisk, vattenväxter och vattenlevande djur, jakt och skörd

1.4.1 Fångst av vildlevande fisk

1.4.2 Övriga vattenlevande djur och vattenväxter

1.4.3 Jakt och skörd

2 Metallmalm (råmalm)

2.1 Järn

2.2 Andra metaller än järn

2.2.1 *Koppar (**)*

2.2.2 *Nickel (**)*

2.2.3 *Bly (**)*

2.2.4 *Zink (**)*

2.2.5 *Tenn (**)*

2.2.6 *Guld, silver, platina och andra ädla metaller*

2.2.7 *Bauxit och andra typer av aluminium*

2.2.8 *Uran och torium*

2.2.9 *Övriga*

3 Icke-metalliska mineraliska produkter

3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt, annan natur- eller byggnadssten (utom skiffer)

3.2 Krita och dolomit

3.3 Skiffer

3.4 Mineral för framställning av kemikalier och gödselmedel

3.5 Salt

3.6 Kalksten och gipssten

3.7 Leror och kaolin

3.8 Sand och grus

2.2.9 Övriga

3.10 Utvunna markmaterial (inklusive jord), endast om använda (***)

4 Fossila bränslen/bärare

4.1 Kol och andra fasta bränslen/bärare

4.1.1 Lignit (brunkol)

4.1.2 Stenkol

4.1.3 Oljeskiffer och oljesand

4.1.4 Torv

4.2 Flytande och gasformiga bränslen/bärare

4.2.1 Råolja, kondensat och naturgasvätskor (NGL)

4.2.2 Naturgas

(*) Plus frivillig rapportering av nettoökning av virkeslager.

(**) Plus frivillig rapportering av metallhalten.

(***) Frivillig rapportering.

Tabellerna B (Import – total handel), C (Import – handel utanför EU), D (Export – total handel), E (Export – handel utanför EU)

1 Biomassa och biomass produkter

1.1 Grödor, obearbetade och bearbetade

1.1.1 Spannmål, obearbetat och bearbetat

1.1.2 Rötter och rotknölar, obearbetade och bearbetade

1.1.3 Sockergrödor, obearbetade och bearbetade

1.1.4 Baljväxter, obearbetade och bearbetade

1.1.5 Nötter, obearbetade och bearbetade

1.1.6 Oljeväxter, obearbetade och bearbetade

1.1.7 Grönsaker, obearbetade och bearbetade

1.1.8 Frukter, obearbetade och bearbetade

1.1.8 Fibrer, obearbetade och bearbetade

1.1.10 Övriga grödor, obearbetade och bearbetade

1.2 Skörderester, fodergrödor och betad biomassa

1.2.1 Skörderester (använda), obearbetade och bearbetade

1.2.1.1 Halm

1.2.1.2 Övriga skörderester

1.2.2 Foderväxter och betad biomassa

1.2.2.1 Foderväxter

1.3 Trä och trävaror

1.3.1 Timmer, obearbetat och bearbetat

1.3.2 Träbränsle och annan utvinning, obearbetat och bearbetat

1.4 Fiskefångst och andra vattenlevande djur och vattenväxter, obearbetade eller bearbetade

1.4.1 Fiskefångst

1.4.2 Övriga vattenlevande djur och vattenväxter

1.5 Andra levande djur än i 1.4, och animaliska produkter

1.5.1 Andra levande djur än i 1.4

1.5.2 Kött och köttberedningar

1.5.3 Mejerivaror, ägg och honung

1.5.4 Andra animaliska produkter (fibrer, skinn, pälsar, läder m.m.)

1.6 Produkter framställda huvudsakligen ur biomassa

2 Metallmalm, även anrikad, obearbetad och bearbetad

2.1 Metallmalm, även anrikad, järn och stål, obearbetad och bearbetad

2.2 Annan metallmalm än järnmalm, även anrikad, obearbetad och bearbetad

2.2.1 Koppar

2.2.2 Nickel

2.2.3 Bly

2.2.4 Zink

2.2.5 Tenn

2.2.6 Guld, silver, platina och andra ädla metaller

2.2.7 Bauxit och andra typer av aluminium

2.2.8 Uran och torium

2.2.9 Övriga

2.3 Produkter huvudsakligen av metall

3 Icke-metalliska mineraliska produkter, obearbetade och bearbetade

3.1 Marmor, granit, sandsten, porfyr, basalt och annan natur- eller byggnadssten (utom skiffer)

3.2 Krita och dolomit

3.3 Skiffer

3.4 Mineral för framställning av kemikalier och gödselmedel

3.5 Salt

3.6 Kalksten och gipssten

3.7 Leror och kaolin

3.8 Sand och grus

2.2.9 Övriga

3.10 Utvunna markmaterial (inklusive jord), endast om använda (*)

3.11 Produkter huvudsakligen av icke metallisk mineral

4 Fossila bränslen/bärare, obearbetade och bearbetade

4.1 Kol och andra fasta energiprodukter, obearbetade och bearbetade

4.1.1 Lignit (brunkol)

4.1.2 Stenkol

4.1.3 Oljeskiffer och oljesand

4.1.4 Torv

4.2 Flytande och gasformig energi, obearbetad och bearbetad

4.2.1 Råolja, kondensat och naturgasvätskor (NGL)

4.2.2 Naturgas

4.3 Produkter framställda huvudsakligen ur fossil energi

5 Andra produkter

6 Avfall som importerar (tabellerna B och C)/exporteras (tabellerna D och E) för slutbehandling och bortskaffande

(*) Frivillig rapportering.

Följande justeringar till hemvistprincipen ska införas i tabellerna B och D:

Bränsle som bunkras av inhemska enheter utomlands (tillägg till import, tabell B) och bränsle som bunkras av utländska enheter på inhemskt territorium (tillägg till export, tabell D)

1 Bränsle för landtransport

2 Bränsle för sjötransport

3 Bränsle för lufttransport

AVSNITT 6

Maximal längd för övergångsperioderna

Vid tillämpning av bestämmelserna i denna bilaga är den längsta övergångsperiod som får medges två år efter det första referensåret.